Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

qui districtionem iusticie diuine non metuunt incas
sum sibi demisericordia blandiunt. Mox adconsolationē
nrām rediens! extrem iudicii futurū eius interitum
pnuntiat dicens. Et uidentib' cunctis peiptabit. Cunctis
enim uidentib' peiptabit! quia eterno! iudice terribilī
apparente astantibus legionibus angelor assistente cuncto
ministerio celestiū potestatū atq; electis omibus ad hoc
spectaculū deductis ista belua. crudelis & fortis inme
diū captiua deducetur! & cū suo corpore idest cū reprbis
omibus eternis gehenne incendiis mancipatur cum
dicit. Discedite ame maledicti in igne eternū qui parat'
est diabolo & angelis eius. O quale erit illud spectaculū
quando hec inmanissima bestia elector oculis ostendit!
que hoc belli tempore nimis illos terrere poterat si
uideret. Sed occulto ac miro di consilio agitur: ut &
nunc peius grām apugnantib' non uisa uincat! & te
alens victoribus iam captiua uideatur. Tunc autē
iusti diuino adiutorio quantū debitores sunt plenius
recognoscunt! quando tam forte bestiā uiderunt quam
nunc infirm uicerunt! & inhostis sui inmanitate con
spiciunt quantū debeant gre defensoris sui. Redeunt
enim de hoc plio tunc milites nri trophea uirtutum
referentes! & receptis corporib' cū iam in illo iudicio
celestis regni introitū sortiunt. prius inmanissimas
uires huius antiqui serpentis aspiciunt! ne uile esti
ment quod euaserunt. Bene ergo dicit. Et uidentibus
cunctis peiptabit! quia uisa mors eius tunc gau
diū exhibet cuius tolerata uita tunc iustis contribue
XII. ineruciatib' bellū mouet. Sed audientes ista ac si p
tinus quereremus. ad no dicentes. dne qui leuiathan
tante esse fortitudinis non ignoras cū incertamine